

מסורת הש"ס

(א) לני הנחות הגאון בעל משה רב
 ג' (ב) ספקי, (ג) ולקמן (ד)
 (ה) ומסדרינו (ו) ד' מסדרינו (ז)
 (ח) ג"א יחידה לה, (ט) נדע ע"ה, (י) ג"א
 אלא יצא [אישן] מקדומו וישעין
 מוקפסות עיבוריו: כ"ה ללוט ע"ה
 בהרמזים: מ"ד השולטת בגמרת דין
 (ב' א') (ג) ג"א מ"ו, (ד) וקראל (ה)
 (ו) ככ"א טוה, (ז) וקראל ע"ה, (ח) וסא
 (ט) כ"ס ט"ו, (י) ככ"א: וסמחוני
 (יא) וסא, (יב) גרמליתס ע"ה, (יג) סמחוני
 פ"ד, (יד) ג"א, (טו) ס' ס' ב"ק ע'
 (טז) ע"ה, (יז) ג"א, (יח) ככ"א
 (יט) מסדרינו, (כ) ג"א וסמחוני
 (כא) דמחלתו, (כב) ג"א דלוט,
 (כג) מסדרינו לג: וס' דמ"ד עש"ה
 (כד) ח"ה הסגני אולתא

תוספות הרא"ש

קדשים ודמי עשה דהשלמה ואיכא נמי
שנינו אחריני טובא ואכא ה"ב (מכילתא)
בין השמשות לבין צה חזיו מעליא
לכא לומר למשחשח ומכפר
לו שהרי בין השמשות כהרף עין ואין
אדם בעולם יכול לעמוד עליו אם לא
היוס און שנתא ליה ופטור. ה"ג לרבא
לממר שנתא ממח מולה בעלמא שהרי
כבר הורו ב"ד: ולא מצינא למ"ד ב"ד
מציאין. ולא לצור דלא מפרסמא מלתא
היא ואיכא יחד מולה ב"ד ואפטור:
אנא אפילו למ"ד לצור מציאין. ואיכא
לממר מפרסמא מלתא היא ואיכא יחד
לא מולה ב"ד: ותולה בעלמא הוא אפ"ה
אמר מולה ב"ד הוא יכר עשה על פינה
עשה: לא משחא איניע דלשנייה. ולא
סליק דאעמיסה למישאל למח ביצורא צבור
פר הלכך לכא דל חזיו מעליא דא
ד פטור שייך טפי כיוי דמולה ב"ד
הוא הלכך אינו מציא אסח מלוי:
החזין בדרבך. לילך למתנה היא ויעדין
היו צעירי: חזיה צנייהו. ל"ע עפ"י
דהא החזין בדרבך דכיון דטרודו הוא לא
היא אפ"ה לו ששמע דחזרו כהן הלכך
מולה ב"ד: הוא ופטור לגמרי: פנה
היו קאי לוס דבר כוון מלתא משחע.
דהורו לעקור כל הגוף דהא לא כתיב
מדבר ואימא איפכא דהורו צלטל
במקל ולקיים צמקא: יכול יהו פטורין
ביו הורו לעקור כל הגוף וכו' חזיין:
פ"ו ועלם דבר. בא ללמד דבטול מקל
וקיום מקל חייב: ואי משחע. כלומר
למי משחע הו' ועלם דהו קיום מקל
ובטול מקל: אמר עולא דהי קרי ביה
ועלם מדבר. דהאי מ"ם דועלם שדיא
לדבר דמ"ם נדרשם לפניו וועלם וקרי
הו' ועלם מדבר דמשמע מדבר ולא כו'
דבר: חזקיה אמר. מסיפא דקרא
נפקא מכל מלות דמשמע מכל מלות
מקל דהו צטול מקל: וקיום
מקל דו מכל מלות על עבדמ

ולא מיציעא למ"ד לצור מצויין. דכי הציאו כפרתו זני דהא מפרסמא מלתא ולא הוי האי יחיד תולה בצ"ד אלא אפילו למ"ד דכי הורו צ"ד ועשו קהל על פיהם מדרבנן. בצויין עולים פר וס פטורין להביא להמיר לא מפרסמא מלתא כל כך והאי יחיד תולה בצית צ"ד הוא אפי"ה לאו חולה. **ד"ר** הוא שפירא רב דבני דבני אבא.

No commercial use allowed.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ולא מבעיא למ"ד צבור מייתי דמפרסמא
 מלתא אלא אפילו למ"ד כ"ד מביאין דלא
 מפרסמא מלתא אי הוה שאיל הוה אמרין ליה
 אמר ר' יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר
 זבידא משיל דסומכוס למה דהדר דומה
 לארס משכיל כפרתו בין השמשכה נתכפר ספק
 מבעיא נתכפר לו ספק משחשבה נתכפר לו
 שאין מביא אשם תלוי ולא מבעיא למ"ד כ"ד
 מביאין דלא אפרסמא מלתא אלא אפילו
 למ"ד צבור מביאין דמפרסמא מלתא והוה
 אמרין ליה דהכא אבספק מבעור יום ספק
 משחשבה אי שאיל לא אישבה אינש
 דמשייליה: אמר לו בן עזאי מאי שנא מן
 היושב כו': שפיר קאמר ליה ר"ע לכן עזאי
 אמר ליה החזיק בדרך איכא בינייהו לך
 עזאי חייב דהא בביתיה איתיה לר"ע פמור
 דהא החזיק בדרך: הורו לו כ"ד לעקור את
 כל הגוף: ת"ר יונעלם דבר ולא שיעקד
 המצוה כולה כיצד יאמרו אין נדה בתורה
 אין שבת בתורה אין עבודת כוכבים בתורה
 יכול יהו חייבין ת"ל ונעלם דבר ולא שתתעלם
 מצוה כולה הרי אלו פטורין אבל אמרו יש
 נדה בתורה אבל הכא על שומרת יום כנגד
 יום פטור יש שבת בתורה אבל המוציא
 מרשות היחיד לרשות הרבים פטור יש עבודת
 כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור יכול יהו
 פטורין תלמוד לומר ונעלם דבר ולא כל הגוף
 אמר מר יכול יהו פטורין ואי בקיום מקצת
 וכיטול מקצת פטורין ובעקירת כל הגוף
 פטורין במאי חייבין תנא הכי קא קשיא ליה
 אימא דבר כולה מילתא משמע ת"ל ונעלם
 דבר מאי משמע אמר עולא קרי ביה ונעלם
 מדבר חזקה אמר קא יעשו אחת מכל
 מצות מכל מצות ולא כל מצות מצות תרתין
 משמע אמר ר"נ בר יצחק מצות כת' רב אשי
 אמר יליף דבר דבר מזקן ממרא דכתיב ביה
 ביוקן ממרא כי יפלא ממך דבר לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל מה ממרא
 מה הדבר ולא כל דבר אף בתוראה דבר ולא
 כל הגוף אמר רב יהודה אמר שמואל אין
 כ"ל חייבין עד שיוורו סבדר שאין הצדוקין
 מודין בו אבל ברבר שהצדוקין מודין בו
 פטורין מאי מעמא זיל קרי בי רב הוא תנן יש

כוכבים דהיי ציטול מקתה וקוים מקתה או מכל מלות גדה דהיי ציטול מקתה
 וקוים מקתה וליה כל מלות השבת דהיי עוקר כל הגוף ולא כל מלות גדה
 ועבודת כוכבים לשדוק כל הגוף: **מלות פריי משמע** כלומר מלות
 טובא משמע כגון גדה שבת ועבודת כוכבים דהיי משמע ועשה אחת
 מכל מלות ר"ה עבדך דחזק מניי או שבת
 או עבודת כוכבים או גדה ולולוס
 צעוק כל הגוף קראי מיירי: **אמר ר"צ**
ד' יתח מלות ככ"ב בחד י"ו הדקדק
 מהו משמע דהיי משמע ועשה אחת
 מכל מלות דשבת או אחת מכל מלות
 לעבודת כוכבים או אחת מכל מלות
 גדה דהיי מקיים מקתה שבת ומבטל
 מקתה והוא דהיי לעבודת כוכבים והוא
 הדין לגדה והוא הדין לשאר מלות דקוים
 מקתה ציטול מלות חייב עוקר כל
 הגוף פטור: **מלות מרדח** מן הדבר

וְלֹא כֹל דָּבָר. דָּהָא כִּי מִן הַדָּבָר וְתַנּוּן בְּלֹא
אֵין הַמִּתְקֵינן (פִּסְקֵינן דְּק פס): הַיּוֹמֵר
אֵין תַּפְלִין לְעֹבֵד עַל דְּבַר תּוֹרָה פְּטוּר
חֲמֵשׁ טוּטוֹת וְרוֹסְף עַל דְּבַר סוֹפְרִים
חַיִּיב דִּהְיִינוּ מִן הַדָּבָר וְלֹא כֹל דָּבָר:
עַד שִׁירָה לְהַמִּיר דָּבָר שְׁאִין הַדְּרוֹקִין
מִדּוּמִין שִׁיחָא אִסּוּר שְׂכָר וְלִימֵר דְּבַר
אִסּוּר שְׁאִין כְּמוֹת בְּתוּרָה בְּשִׁירָה: וְזֵל
קִרְיָי בִּי כִּי הוּא. דְּכִין לְפִשְׁרֵי לֹא לְלַמֵּד
וְלִיעֲלֵה לֹא הוּא שְׂכָר מַעֲלִית וְקוֹרֵב לְלַמֵּד
הוּא: אֲחֵד לֹא שְׂכָר. הִיטוּ יוֹם כִּגְדָּה יוֹם:
דְּאֻמִּי דִּכְרֵכֶּה אִפְרַיִם. גִּמְרָה בִּיחָה וְשִׁלָּה
דְּכִרֵכֶּה שִׁשִּׁי: וְזֵל כְּדִרֵכֶּה מֵחַד
כְּמִי שְׂמֵרָא אֶשֶׁת ^א שְׁנָיִם שְׂמֵכּוֹת אֲחֵד
דְּכִרֵכֶּה וְאֲחֵד שְׁלָל דְּכִרֵכֶּה: דְּאֻמִּי
דִּכְרֵכֶּה אִפְרַיִם אִפְרַיִם שְׂמֵרָא. דִּהְיִי
דִּכְרֵכֶּה אֶחָד מִתְּמָרְהֵי הָעֵרָה ^ב (בְּכִרֵכֶּה): דִּהְיִי
הֵי. כְּמִי אִירִיִּל דְקָמֵי שְׂכָרוֹ בְּשׁוּמְרַת
יוֹם כִּגְדָּה יוֹם אִפְרַיִם נָדָה נִמִּי כִי הֵאֵל
בּוֹקֵק וְנִמִּי מִקְלָת וְיִצְטוֹל מִקְלָת הוּא:
וְזֵל דְּבַר שְׁאִין הַדְּרוֹקִין מוֹדִין: וְזֵל
אֲנָה לְעוֹלָם בְּכִרֵכֶּה. דְּאֻמִּי שְׂמֵרָא
הוּא הַעֲרָפֶה שִׁירָה אִפְרַיִם בְּכִרֵכֶּה וְגִמְרָה
בִּיחָה הוּא דְּלֹאִי וְאֲדֻמִּתָּה הוּא הַעֲרָפֶה
כְּמִי דְּאֻמִּי הַעֲרָפֶה בְּשִׁשִּׁי נָדָה הוּא
דְּכִי: וְלֹא שְׂמֵרָא יוֹם הֵלֶךְ לֹא מִתְּקוּמָה
בְּנָדָה אֲנָה שְׂמֵרָא יוֹם הוּא דְּבַר שְׁאִין
הַדְּרוֹקִין מוֹדִין: וְזֵל בְּנִיִּים אִימָה.
הַדְּאֻמִּתָּה שְׂמֵרָא יוֹם הוּא כְּמִיכָה הוּא הוּא
קִשִּׁי דְּכִי קָמִי כְּגוֹן דְּאֻמִּי זָכָה לֹא הוּא
אֲנָה ^א (הֵיכֵל דְּרוֹחָן) בְּיִמְמָה כְּלִילָה כִּי יָמִי
וְזֵל הוּא דְּכִין לְשׁוֹמְרֵי יוֹם דְּאֻמִּי הוּא הֵיכֵל
מִתְּקוּמָה בְּנָדָה הִיטוּ יוֹם זָכָה הֵלֶךְ לֹא
מִתְּקוּמָה אֲנָה אֲלָל שְׂמֵרָא יוֹם וְיִצְבֹּז
וְזֵל הוּא דְּכִין דְּבַר שְׁאִין הַדְּרוֹקִין מוֹדִין:
מוֹשִׁיעַ וְזֵל לֹא כְּמִי בְּהִידִי: שְׂמֵרָא
שְׁלָל דְּכִרֵכֶּה. כְּגוֹן שְׂמֵרָא לְפִשְׁרֵי אִו
לְמִתְקוּלִים: שְׂמֵרָא. כְּשִׁשְׁטֵי יָדִים וְרִגְלֵי
דְּכִי: (בְּרַשִׁית טו) וְיִשְׁמָרוּ ^א אִפְרַיִם אֶלֶּה:

ואי שומרת יום כנגד יום הא כת' ^א וספירה לה ^ב מלמד
הוא דאסירא הא נמי כתיב ^ד את מקורה הערה דאמרי
שה דאמרי כדרכה אסור אפי' הערה בשלא כדרכה
גדה נמי אלא לעולם כדרכה ודאמרי הערה באשה
אלא ביממי דכתיב ^ה כל ימי זוכה תנן יש שבת בתורה
כתיב ^ו לא תוציאו משא מבתיכם [דאמרי הוצאה
הוצאה ^ז (והכנסה) הוא דאסירא מושיט וזורק שרי
ואמאי המשתחוה הא כתיב דכתיב ^ח לא תשתחוה
שלא כדרכה שרי ואיכ"א דאמרי השתחוו גופה
הא השתחווה דלית בה פשוט ידים ורגלים שריא
כע' הכ' ^ט

תוספות

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל א מיי פייב מהל' שגגות הל' א
ופיי'ד הל'ב סמג עשין ריו:
לא ב מיי שס פיי'ד הלכה ה:
לב ג ה ו ז מיי שס הלכה ו:
ד [מיי] פ'ו מהל' איסורי ביאה הלכה
: [1]

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רע"י

בדבר שאין הצדוקין מודין בו.
 שאין טעמו מפורש כמורה זהה
 אלא כמשנה או כדברי האמוראים
 (שנהדרין ג:). וי"ל קרי בי רב הוא.
 מינוקות של בית רבן יודעין שאינו
 כלום (שם).

דבינו חננאל (המשך)

כוחה אלא ברבנו דרובי; אמר ר' יוחנן: בתורתא דמי, אמר ר' אסי: בתורתא דר' אחא; ור' יוחנן ור' אסי, שאלו פ' א"י עשו ר' עובדין א"י חושש וא"י ניהו חוצה לארץ. ור' יוחנן א"י ניהו דאיקור קלן כנא; ור' עשו שלמה דנא הויא אל תחת כל ישראל; עמו קלן קלוד חומא חמון; מכדי כתר כל ישראל אמאי כתר; וכו' מלכות חמון על כל מצינא פ' א"י תחת א"י; וכו' כל פ' א"י ניהו דאיקור קלן חוצה לארץ; וכו' פשיטא לן דהיה דהור קלן שביד כשעשו ותנעמו קודם שרבי חייא הוה חותקת רבן ר' שיש ברפר חמון שפיש חומא ונתן חמון שטתא עד אל נמנא ונתנא ור' כהניו פ' א"י ומצינא כשבו א"י שיעור. ור' אבא אמר: ור' עובדין ור' עמיאל ור' אבא ור' חייבין קלוד חומא ואם חמון שחמנו ערע כל חטריה דקמי

רבינו חננאל

צבור [ורבנן] סביר ביד
משלימין לרוב צבור] איצית
ותמא ורובא דר' ושמו ר' אבהו
הקלח ורובא תמימין ר' שמעון
דאמר רובא מיתוי ביד מיתוי.
ר' ופוטרי דקתני ר' ימי אצבור.
ורמייחין דקתני [ורבנן] ימי
אצבור. והא דר' שמעון משפט
לצבור תורא דאמר ר' שבע
שפשה ורובא ביד מיימי
ו[א] תמימין ר' יהודה דתן.
א' כספא דפרקין ור' יהודה דתן.
א' כ' השבטין יר' דר' רב
ר' יהודה. א' ציעת תימא כנן
שחטאו ר' שבטין ור' רובן
שן קל א' ור' אפי' אצבור
רובן שן קל אצבור תמימין
ר' ר' שבע בן אלעזר תרנא
לצמן רשבי' אומר משמו של
ר' תמא ר' ימי הן קל ר' רובה
משמיה דר' מאיר ביד רובה
בשבטין ובכמני. אצבור איתקרא
דרב תמימין ור' רובא דתורה
אמר שמואל דרומיתין ר' רובא
תורה תמימאלה ור' רובא לתת

(א) גי' רבינו נכונה. (ב) גי' שלט ומחנך
מני וגי' רבינו נכון מאלד. (ג) לגי' שלט
ומחנך. (ד) בזה פ"י שידעו בנתיים
שטעו ועי' תוס' ונראה דרבינו ל"ג
מלח בזה לל"ק.